

Komandi partur
Í komandi parti byrjar ein røð um Glyvrasnikkaran, Peter Jacob Hansen. Hansara ætt endaði í New Zealandi, har sonurin varð funnin av tilvild.

Fyrsta nevndin í Klaksvíkar Útróðrarfelag. Standandi: Hans Pauli Klein, formaður, og Hans J. Frederiksen Sitandi v.f. J.P. Kjelnæs og Ziska Jacobsen. Henry Mellemgaard var eisini nevndarlimur

Hans Pauli sat á tingið, tá ið fólkaatkvøðan var í 1946. William Heinesen hevði hesa skemtiligu lýsing av støðuni áðrenn og aftaná atkvøðuni. Mennirnir á myndini eru Andrass Samuelsen og Petur Mohr Dam, sum vóru ímóti løysingini

mátti fáast fyri, at ikki bert reiðarin fekk lut í tí prívøkstri, sum fór fram á bretska marknaðinum undir seinna heimsbardaga. Eisini mátti útróðrarmaðurin fáa meira ávirkan og vitan um framleiðslu og sølu av fiskavørnum.

Eitt endamál hjá felagnum var at fáa eins sáttmálar fyri útróðurin. Tískil kom felagið at gera fyrsta sáttmálan hjá útróðrarmonnum, sum í hvøudsheitum segði, at agn fór av óbýttum. Síðan fekk manningin 50% av avlopinum og rindaði sjálf fyri kostin. Umframt sín part skuldi skiparin fáa 2% og motorpassarin 1% av fonginum. Hesin sáttmálin varð skjótt tann, sum var galdandi fyri alt landið.

Bátsgildi

Viðurskiftini millum Kjølbro og útróðrarmenninar vóru góð. Hetta sæst í eini frásøgn 19. februar 1944 í Norðlýsinum frá einum bátsgildi, sum hevði verið leygardagin frammanundan. Tað var Klaksvíkar Útróðrarfelag, sum skipaði fyri. Umframt útróðrarmenn vóru kommunustýrslimir og útgerðarmenn við konum bodnir. Hans P. Klein, formaður í útróðrarfelagnum, helt røðu, har hann legði dent á, hvussu týðningarmikið tað var, at útgerðarmenn og útróðrarmenn komu saman, so teir kundu

koma at kenna støðuna hjá hvør øðrum. Klaksvíkar Útróðrarfelag kom í nógv ár at hava stóran týðning fyri útróðurin. Í mong ár var Frits Olsen formaður. Seinni vórðu onnur útróðrarfeløg stovnað kring landið. Tey stovnaðu í 1975 Meginfelag Útróðrarmanna.

Hans Pauli og politikkur

Hans Pauli var eisini áhugaður í politikki. Fyrst var tað sum javnaðarmaður, sum kanska ikki var so løgið, tá ið hugsað verður um hansara bakgrund sum móður- og faðirløysingur.

Hann varð uppstillaður til løgtingið fyri Javnaðarflokkkin í 1936 og 1940. Í 1940 varð Jacob E Jacobsen, kendur sum markantur formaður í kommunustýrinum, valdur í tingið. Tá ið hann seinni í valskeiðnum legði frá sær, kom Hans Pauli inn sum vara-maður.

Men seinni fór hann yvir í Fólkaflokkkin, tí hann ikki helt Javnaðarflokkkin vera nóg framfýsnan í tjóðskapar- og vinnumálum.

Kanska hevur okkurt annað ligið ímillum eisini. Fólkaflokkkin stóð serdeilis sterkur í Klaksvík og Norðoyggjum.

Kjølbro var komin inn á ting í 1943. Í 1945 var aftur løgtingsval, og tá fór Fólkaflokkurin fram og fekk stórt sæð helmingin av

øllum atkvøðunum í Norðoyggjum, meðan flokkurin fekk 43,4% í øllum landinum.

Til hetta valið varð Hans Pauli valdur saman við Kjølbro. Eins og til valið í 1943 restaði Fólkaflokkkinum bara ein tingmann til at fáa reinan meiriluta á tingi. Tað stóra málið hetta valskeiðið var tann komandi fólkaatkvøðan um samband ella loysing. Tað varð hildið, at Kjølbro var ikki so heitur fyri loysingini sum aðrir í flokkinum. Hann var kanska meira í parti við Thorstein Petersen, sum alment var ivandi. Kjølbro royndi at sleppa úr tinginum, men hann fekk ikki meiriluta í tinginum til tess.

Tað er væl hugsandi, at Hans Pauli og Kjølbro hava verið samdir í hesum, sum hetta brotið vísir í fundarfrásøgn hjá tinginum vísir:

Sambandsmaðurin í tinginum, Óli F. Joensen, Óli í Skúla, nýtti høvið til at geva systkinabarninum, Kjølbro, og hinum fólka-floksumboðnum í Norðoyggjum, Hans P. Klein, eitt prik. Hann skilti ikki, at hesir báðir nú í tinginum kundu hava eina støðu, sum veik fullkomiliga frá tí, teir vóru farnir til val uppá, nevniliga loysing og fullveldi. Høvdu teir bara nú kunnað víst seg sum menn og “draget Konsekvenserne af den førte Politik!

Óli argar eisini teir báðar við at siga: “Hvad mon Klaksvigs Folkefloksvælgere vilde sige, hvis de fik serveret af deres Lagtingsmænd følgende: “Nej, vi er så sandelig ikke Løsrivelsesmænd!

Løgtingsval var aftur í 1946 aftaná fólkaatkvøðuna. Fólkaflokkurin helt tørn í Norðoyggjum, men gekk aftur í restini av landinum, samstundis sum samlaða tingmannatalið minkaði. Tí misti Fólkaflokkurin annan mannin í Norðoyggjum. Kjølbro stillaði ikki upp, og valdur varð Hákun Djurhuus, sum kom at sita í hesum sessi í mong ár.

Hans Pauli kom ikki inn í 1946, so hann fekk bara eitt ár í landspolitikki. Men hetta var eitt tað mest søguliga ár í landinum.

Tá ið Hans Pauli fylti 50 ár skrivaði ein vinur, at “tað sum lá honum fremst í huga var at gera sum best fyri heimbygd og heimland, og at hetta altíð lá honum fremri enn at hugsa um seg sjálvan”.

Hákuni Djurhuus: Hans Pauli var skemtari sum fáur

Ikki dáttliga ella óvæntað komu deyðsboðini av Hans Paula Klein, vrakara í Klaksvík, tá ið hann med alla legði árárnar inn 73 ára gamal í 1971. Í mong ár hevði livimátin verið vánaligur.

Við Hans Paula fór ein av Fólkafloksins góðu monnum. At hann ikki varð afturvaldur í 1946 gjørdi ikki, at áhugin hjá Hans Paula kólnaði, heldur tvørtur ímóti. Hansara tjóðskaparlígu hugsjónir og hansara sosiali áhugi komu at lýsa bjørt til hansara doyggjandi dag, og tað, hann maktaði, gjørdi hann fyri flokkkin og fyri tey sjónarmið, hann hevði felags við hann.

Hans Pauli var eitt sera livandi fólk, hevði fingið tær gávur, at hann gjørdi øll glað, ið vóru um hann, ella sum hann hitti á síni lívsleið. Í vøggugávu vóru givnar honum skemtingargávur, ið bert eru unnaðar teimum allarfægstu. Hetta sást á honum, tá hann altíð vælhýrdur kom gangandi sína leið, antin tað var á veg til ella frá arbeiði, og tey, hann skifti orð við, kendu seg væl og vóru betri hýrd, tá gøtur aftur skiltust.

Hans Pauli sat á tingi saman við Kjølbro. Helst hava teir drigið eina línu

At hoyra hann og Martin í Toft, sála, siga frá - teir sigldu mong ár saman við doktara-bátinum Medicus - var eitt upplivilsi, ið ein ongantið gloymir. Báðir stóðu teir faddur til mangan, mangan frískan láturin og – sunnan, tí teir vóru báðir so rúmir, at tað ikki bara vóru onnur, ið stóðu fyri góðsligum skotum í teirra skemti – men teir dugdu eisini meistarliga at seta seg sjálvar upp millum teirra, ið stóðu fyri skotum.

Sum tann sosialt áhugaði maður Hans Pauli var, stakk hann ongantið síni sjónarmið viðvíkjandi korum útróðrar- ella arbeiðsmanna undir stólin. Í mong ár var hann álitismaður teirra, formaður og nevndarlimur, og hann talaði teirra sak væl og virðiliga.

Um fisk og fiskatilvirking visti hann nógv, og kom hann síðsta partin av síni arbeiðstíð at virka sum fiskavrakari, væl lýddur og virður bæði av teimum, hann arbeiddi saman við og fyri.

Hann var bygd og landi sínum ein góður sonur.

Stór ætt

Hans Pauli giftist í 1921 við Herdis Dahl úr Árantstovu á Uppsølum. Tey fingi níggju børn:

1. Levis f. 1921. Giftist og búsettist í Lund í Svøríki.
2. Jákup f. 1922. Giftist í 1943 við Mary Malenu, sum var dóttir Markus hjá Gøtu Jákupi í Klaksvík. Markus var beiggji Ziska Jacobsen, sum saman við m.ø. Hans Paula var við til at stovna Klaksvíkar Útróðrarfelag. Hann framdi eitt tað fremsta bjargingarbragð í Føroya søgu í 1930 við Ernestinu.
3. Karl Martin f. 1924. Doyði fyra ára gamal.
4. Lydia Sofia f. 1926. Giftist í 1950 við Johannesi Alfredi Mortensen úr Svínøi, búsettust í Klaksvík.
5. Hildigerð f. 1928. Giftist við Tróndi Johannesen úr Fuglafirði, búsettust í Klaksvík.
6. Karl Martin f. 1931. Giftist í 1952 við Marjuni Nolsøe f. Olsen úr Fuglafirði.
7. Elsa f. 1933. Giftist við Jógvani Petersen úr Fuglafirði, búðu í Vestmanna
8. Hanna . f. 1935. Giftist við Magnusi Magnusson úr Haraldssundi.
9. Herdis Malena f. 1937, giftist í 1957 við Judmundi Øregaard úr Fuglafirði.

Ættin eftir hesi systkin er stór.